

Κυρίες και κύριοι,

Στην πολιτική και οικονομική μας ζωή, η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης είναι το βήμα όπου ερχόμαστε να αναπτύξουμε τη στρατηγική μας και, κυρίως, να μιλήσουμε για το μέλλον.

Ειδικά φέτος, όμως, αυτή η εκδήλωση αποκτά ξεχωριστή σημασία.

Στη σκιά ενός μεγάλου πένθους, με ανοιχτές εθνικές πληγές και στο τέλος ενός ακόμη κύκλου ψέματος, η συγκυρία μετατρέπεται σε θλιβερό επίλογο μιας αποτυχημένης κυβέρνησης.

Στο χαμηλότερο σημείο ενός κατήφορου, που διαρκεί περίπου τέσσερα χρόνια. Και στο κλείσιμο μιας γκρίζας εποχής, την οποία οι Έλληνες θέλουν να αφήσουν οριστικά πίσω τους.

Δεν χρειάζεται να περιγράψω με λεπτομέρεια τη σημερινή Ελλάδα. Οι καθημερινές σας εμπειρίες είναι πολύ πιο δυνατές από τα λόγια που μπορώ να χρησιμοποιήσω.

Θα πω ένα πράγμα μόνο, έχοντας πλήρη επίγνωση της βαρύτητας αυτής της θέσης.

Το συμβόλαιο που μας κρατούσε ενωμένους ως κοινωνία, αυτή η άρρητη συμφωνία εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και πολιτείας, μεταξύ παραγωγής και οικονομίας, έχει σπάσει.

Το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών, το κράτος δικαίου ως τελευταίο καταφύγιο των πιο αδύναμων, μια οικονομία που δημιουργεί καλές δουλειές και ευκαιρίες προόδου για τους πολλούς.

Όλα αυτά συνθέτουν το συμβόλαιο εμπιστοσύνης μεταξύ κοινωνίας και κράτους.

Για όλα αυτά οι πολίτες εμπιστεύονται με την ψήφο τους τους πολιτικούς. Δυστυχώς όλα αυτά σήμερα τίθενται υπό αμφισβήτηση.

Το ζούμε πλέον στις μεγάλες καταστροφές που συνέβησαν το τελευταίο διάστημα από την ανικανότητα της Πολιτείας να ανταποκριθεί ακόμη και στις στοιχειώδεις λειτουργίες της.

Το είδαμε στην εθνική τραγωδία της 23^{ης} Ιουλίου στο Μάτι.

Η θεμελιώδης υπόσχεση που οφείλει να προσφέρει κάθε οργανωμένη κοινωνία, ότι η επόμενη γενιά θα ζει καλύτερα και ασφαλέστερα από την προηγούμενη, σήμερα δεν ισχύει στη χώρα μας.

Πολλοί μαζεύουν όποια εφόδια μπορούν και φεύγουν στο εξωτερικό.

Άλλοι μένουν, αποστρεφόμενοι όμως όλο και περισσότερο τα κοινά και την πολιτική, υποκύπτοντας συχνά στη γοητεία του ανορθολογισμού και της συνωμοσιολογίας.

Έχω ταξιδέψει από άκρη σε άκρη την Ελλάδα.

Όπου πηγαίνω διαπιστώνω ότι ο «κοινωνικός ανελκυστήρας» που ανέβασε στο παρελθόν πολλούς από τη φτώχεια στην ευημερία σήμερα έχει βραχυκυκλώσει. Κρατάει χαμηλά τους φτωχούς και κατεβάζει πιο κάτω τη μεσαία τάξη.

Βλέπω την αύξηση της υπογεννητικότητας και ανησυχώ βαθιά. Αποτελεί ένα τεράστιο κίνδυνο για το ίδιο μας το έθνος. Η Ελλάδα σταδιακά γερνάει και χάνει τον οικονομικό της δυναμισμό.

Όλες αυτές οι διαπιστώσεις έχουν ένα ακόμη πιο δυσοίωνο υπόστρωμα: το «τίποτα δεν αλλάζει γιατί όλοι ίδιοι είναι» που έχει διαποτίσει μεγάλο μέρος της κοινωνίας και μας εγκλωβίζει σε ένα σπιράλ εθνικής ηττοπάθειας και συρρίκνωσης.

Σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα πολύ κρίσιμο σταυροδρόμι.

Και θέλω σήμερα από εδώ να το πω και να το ακούσουν όλοι οι πολίτες:

Ο κίνδυνος για την πατρίδα μας δεν έχει περάσει. Όσο η χώρα δεν δανείζεται από τις αγορές η θέση της παραμένει εξαιρετικά επισφαλής.

Αντιμέτωποι με αυτή την πραγματικότητα, οφείλουμε όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Και η πολιτική ηγεσία, αλλά και οι πολίτες.

Ειπώθηκε από αυτό το βήμα πριν από μία εβδομάδα ότι το δίλημμα για την Ελλάδα είναι αν θα πάει μπροστά ή πίσω. Και είναι σωστό.

Αν πιστεύετε ότι η χώρα την τελευταία τετραετία πήγε προς τα εμπρός, ότι η ζωή η δική σας και των παιδιών σας έγινε καλύτερη, τότε δεν υπάρχει λόγος να αλλάξουμε τίποτα.

Αν όμως πιστεύετε, όχι απλά ότι αξίζουμε καλύτερα από τη σημερινή παρακμή και μιζέρια, αλλά και ότι μπορούμε να πάμε επιτέλους την Ελλάδα μπροστά, να κάνουμε την πατρίδα μας μια χώρα ασφαλή, υπερήφανη, ευημερούσα, τότε πάρτε τις τύχες του τόπου στα χέρια σας.

Ζητώ από τους Έλληνες να δουλέψουμε όλοι μαζί για να χτίσουμε ένα νέο συμβόλαιο εμπιστοσύνης που θα στηρίζεται πάνω στην αξιοκρατία, την εργατικότητα, την ασφάλεια, τη δικαιοσύνη, τις ευκαιρίες για όλους.

Μπορούμε. Και είμαι σίγουρος ότι θα τα καταφέρουμε.

Φίλες και φίλοι,

Σε δώδεκα μήνες θα έρθω πάλι στη ΔΕΘ. Πιστεύω ότι, με τη στήριξη των πολιτών, θα έρθω μια εβδομάδα νωρίτερα για να την εγκαινιάσω.

Θα έρθω σε μια στιγμή που η χώρα θα έχει πάρει πραγματικά μπροστά. Θα αγωνίζεται βέβαια ακόμη για να κλείσει πληγές.

Αλλά θα βάζει ήδη στέρεα θεμέλια για το μέλλον.

Πιστεύω στο μέλλον της Ελλάδας γιατί πιστεύω στους Έλληνες.

Πιστεύω στους Έλληνες που μπορούν να βγάλουν τον καλύτερο εαυτό τους, ακόμη και όταν το κακό μας περικυκλώνει.

Στο Μάτι, στα αποκαΐδια της καταστροφής, ξεπήδησε, από τα σπλάχνα της ίδιας της κοινωνίας μια ακτίδα ελπίδας.

Την προσέφεραν ανώνυμα χιλιάδες Έλληνες με τη μαζική τους κινητοποίηση και την αλληλεγγύη τους.

Την προσέφεραν οι απλοί πυροσβέστες, οι αστυνομικοί, οι άνθρωποι του συστήματος υγείας που με αυταπάρνηση βοήθησαν, όπως και όσο μπορούσαν.

Την ίδια ακτίδα ελπίδας προσφέρουν για την οικονομία και την κοινωνία οι ξεχασμένοι ήρωες της καθημερινότητας.

Εκείνοι που δεν το βάζουν κάτω. Που δεν χάνουν το κουράγιο τους.

Είναι οι Έλληνες που ξυπνάνε νωρίς και δουλεύουν σκληρά.

Τους έχω συναντήσει ξανά και ξανά, γυρνώντας την Ελλάδα.

Είναι αυτοί που κρατούν όρθια την κοινωνία μας. Σε μια Ελλάδα που συχνά απαιτεί υπεράνθρωπη προσπάθεια απλώς και μόνο για να ζήσει κάποιος μια ανθρώπινη ζωή.

Οι Έλληνες ξέρουν πόσο σκληρή είναι η πραγματικότητα. Δεν θέλουν άλλα ψέματα. Και αυτά που ζητούν είναι τα αυτονόητα.

Τι ζητά ο μικρός έμπορος από την Πτολεμαΐδα, που πλήρωνε σαράντα χρόνια εισφορές και ήρθε η ώρα να βγει στη σύνταξη;

Να μην του τις κλέψει το κράτος για να τις μοιράσει για ρουσφέτια. Να πληρώνει λιγότερες εισφορές και φόρους ώστε να έχει υψηλότερο διαθέσιμο εισόδημα.

Τι ζητάει ένας νέος που δουλεύει ντελίβερι στο Περιστέρι; Να δουλεύει ασφαλισμένος, ο εργοδότης του να του παρέχει κράνος, γάντια και αδιάβροχο και αν, ο μη γένοιτο, χτυπήσει με το μηχανάκι του, να αναγνωρισθεί από την πολιτεία το εργατικό του ατύχημα και να αποζημιωθεί.

Τι ζητά ο εξαγωγέας βιοτέχνης στη Θεσσαλονίκη που επιβιώνει με νύχια και δόντια; Να του επιστρέψει το κράτος τον ΦΠΑ που του χρωστάει.

Τι ζητά ο φοιτητής στο Αριστοτέλειο; Να αφεθούν ελεύθεροι οι καθηγητές του να διδάξουν και να μην είναι το πανεπιστήμιό του όμηρος των τραμπούκων.

Τι ζητά ο ευσυνείδητος δημόσιος υπάλληλος; Να υπάρχει σαφής στοχοθεσία και αξιολόγηση της δουλειάς του,

σωστοί και εφαρμόσιμοι νόμοι ώστε να υπηρετεί αποτελεσματικά τους πολίτες και το δημόσιο συμφέρον και να αισθάνεται πραγματικά χρήσιμος και υπερήφανος για τη δουλειά του.

Αυτή είναι η Ελλάδα. Μια Ελλάδα με χίλια πρόσωπα και ζωντανή ελπίδα.

Μια Ελλάδα που δεν το έχει βάλει κάτω και που έχουμε υποχρέωση να μην τη διαψεύσουμε.

Μια Ελλάδα που δεν περιμένει μόνο να της δώσουμε μια ανάσα αλλά να της ανοίξουμε την πόρτα στο μέλλον.

Όχι με λαϊκισμό και ψέματα. Όχι με άλλο διχασμό.

Αλλά χτίζοντας γέφυρες εκεί που άλλοι σκάβουν χαντάκια.

Όχι μόνο γιατί αξίζουμε καλύτερα. Αλλά γιατί μπορούμε.

Οι Έλληνες δεν ζητούν ούτε διορισμούς ούτε παροχές. Ζητούν ευκαιρίες. Δεν θέλουν να εγκλωβιστούν στη φτώχεια, αλλά να διεκδικήσουν το δικαίωμα στην προκοπή.

Ζητούν να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους, χωρίς να τους βάζει κάποιος συνεχώς εμπόδια. Και να κερδίσουν το μέλλον που τους αξίζει.

Θα το πω ξεκάθαρα: Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κατέστρεψαν ό,τι θετικό υπήρχε από το χθες και ανέδειξαν τις χειρότερες όψεις του.

Δεν ζούμε σήμερα το πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου της νέας μεταπολίτευσης. Αλλά το τελευταίο. Τον θλιβερό επίλογο μιας εποχής που τελειώνει με πόνο και βουβή παραίτηση.

Θα φύγουν όπως τους αξίζει. Όχι απλώς ηττημένοι αλλά κυρίως απαξιωμένοι.

Μέσα στην κατάρρευσή τους όμως, οφείλουμε να αναζητήσουμε τα συμπεράσματα που θα ανατάξουν την πατρίδα μας. Ο ΣΥΡΙΖΑ φεύγει, αλλά η αναγεννημένη Ελλάδα έρχεται.

Το αποψινό μου μήνυμα, λοιπόν, θέλω να είναι ευρύτερο.

Να αφορά τη συνάντηση των Ελλήνων με την αλήθεια της παρούσας στιγμής της ιστορίας μας.

Να σηματοδοτεί το δρόμο μιας συνολικής αναγέννησης της πατρίδας μας.

Το 2021, μόλις σε τρία χρόνια, θα γιορτάσουμε τα 200 χρόνια από την επανάσταση που οδήγησε στη θεμελίωση του κράτους μας.

Θέλω λοιπόν σήμερα εδώ από τη Θεσσαλονίκη, να προτείνω στους Έλληνες 6 μεγάλους εθνικούς στόχους για να αναγεννηθεί η πατρίδα μας.

6 στόχοι που μπορούν να γίνουν σημείο συνάντησης και συμπόρευσης μιας πλατιάς κοινωνικής πλειοψηφίας.

Μακριά από τις ταμπέλες του παρελθόντος που δεν λένε τίποτε, ειδικά στους νέους μας που βλέπουν τις προκλήσεις ενός κόσμου που αλλάζει ραγδαία.

Στόχος πρώτος: Μία κοινωνία που δίνει ευκαιρίες προόδου και ευημερίας σε όλους. Που κάνει πράξη το χρέος αλληλεγγύης προς τους πιο αδύναμους.

Αυτός είναι ο μόνος δρόμος να μειωθούν οι ανισότητες.

Τα τελευταία χρόνια ζήσαμε την εισοδηματική καθίζηση της μεσαίας τάξης, τη φορολογική αφαίμαξη, τους μισθούς πείνας για τους νεότερους.

Ο ιμάντας της κοινωνικής ανόδου πρέπει να ξαναμπεί σε λειτουργία δίνοντας ευκαιρίες στα παιδιά των σκληρά εργαζόμενων Ελλήνων να ζήσουν καλύτερα από τους γονείς τους.

Η διαφορά μας με τον ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι αυτό δεν θα συμβεί με αναδιανομή της μιζέριας, αλλά με την παραγωγή νέου πλούτου, και αυτό με πάει στο δεύτερο στόχο.

Μία οικονομία παραγωγική, ψηφιακή, καινοτόμο που θα προσελκύει επενδύσεις σε υγιείς βάσεις αυτήν τη φορά.

Με εθνικό Σχέδιο για τον Τουρισμό, την Πρωτογενή παραγωγή, τη Βιομηχανία, την Ενέργεια, τη Ναυτιλία, τις Υπηρεσίες.

Με οδικό χάρτη για τις Επενδύσεις, τις συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα και τους Μικρομεσαίους.

Με στροφή της επιχειρηματικότητας στην υγιή δράση, μακριά από το σάπιο κρατικοδίαιτο καπιταλισμό.

Στόχος τρίτος: Ένα πολιτικό σύστημα λειτουργικό και ένα κράτος αποτελεσματικό.

Αυτό σημαίνει εμβάθυνση της Δημοκρατίας με περισσότερα δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις για τους πολίτες.

Φυσικά, επέκταση του δικαιώματος ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού. Αλλά και τολμηρή Συνταγματική αναθεώρηση για να αντιμετωπιστούν οι θεσμικές στρεβλώσεις του παρελθόντος.

Ενίσχυση της λογοδοσίας του πολιτικού προσωπικού και της διαφάνειας του κράτους, μία Διοίκηση ευέλικτη για τον πολίτη και όχι για τη γραφειοκρατία.

Με χρήση της τεχνολογίας και με στελέχη που θα αξιολογούνται και θα επιμορφώνονται συνεχώς.

Στόχος τέταρτος: Παιδεία, που προετοιμάζει το μέλλον, παρακολουθώντας την οικονομία.

Αυτό σημαίνει: Ενίσχυση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης και άμεση χρήση της τεχνολογίας παντού.

Σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας.

Σύγχρονα προγράμματα και εγκαταστάσεις, σαφές και αξιόπιστο εξεταστικό σύστημα και ενημερωμένοι καθηγητές. Αξιολόγηση παντού.

Και φοιτητές σε πανεπιστήμια αξιοκρατικά, ανταγωνιστικά, ανοιχτά στον κόσμο. Με ελευθερία πρόσβασης στη γνώση και στις ιδέες, αλλά όχι στην ανομία.

Στόχος πέμπτος: Μία χώρα που αντιμετωπίζει το κράτος δικαίου και την ασφάλεια ως προϋποθέσεις της Δημοκρατίας.

Αυτό σημαίνει: Αποτελεσματική και ποιοτική Δικαιοσύνη, Αστυνομία που επιτελεί απερίσπαστη την αποστολή της.

Πολίτες που χαίρονται τις γειτονιές τους, πανεπιστήμια και κτίρια ελεύθερα από καταλήψεις και γιάφκες της βίας.

Όχι με τρομοκράτες και παράνομους που βγαίνουν κάθε τόσο από τις φυλακές.

Στόχος έκτος: Μία χώρα που δεν θα ανήκει, απλώς, στην Ευρώπη και στο NATO. Αλλά θα μετέχει στη διαμόρφωσή τους, συνδυάζοντας εθνικές προτεραιότητες, κοινοτικές ευθύνες και συμμαχικές αναγκαιότητες.

Αυτό σημαίνει πως επανακτούμε την ισότιμη σχέση μας με τους εταίρους μας. Πως έχουμε άποψη και σχέδιο δράσης για κάθε εξέλιξη σε έναν κόσμο που αλλάζει.

Και που αξιοποιούμε τη δύναμη του Ελληνισμού παντού στον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι,

Δεν φοβάμαι να βάλω φιλόδοξους στόχους.

Πριν από δύο χρόνια, όταν ήρθα πρώτη φορά στη ΔΕΘ ως Πρόεδρος της ΝΔ, σας κάλεσα σε μια Συμφωνία Αλήθειας. Την τήρησα. Και θα συνεχίσω να την τηρώ.

Πέρσι σας είπα ότι οι Έλληνες αξίζουμε καλύτερα. Και ισχύει, σήμερα περισσότερο παρά ποτέ.

Φέτος όμως είμαι εδώ για να σας πω, με απλά και συγκεκριμένα λόγια, τι πρέπει να γίνει και πώς θα γίνει για να ξαναπάρει η χώρα την αξία που της αναλογεί.

Και για να σας πείσω για κάτι που, βαθιά μέσα σας, το ξέρετε ήδη. Ότι μπορούμε να το πετύχουμε.

Θα ξεκινήσω με μια απλή αλήθεια: πρέπει να τρέξουμε.

Την ώρα που η Ελλάδα ήταν βυθισμένη στην κρίση ο κόσμος προχώρησε και πρέπει να τον προλάβουμε.

Μπροστά μας ανοίγεται μια νέα παγκόσμια πραγματικότητα, γεμάτη απειλές αλλά και ευκαιρίες.

Στη διάρκεια της ελληνικής κρίσης, την ώρα που η δική μας οικονομία συρρικνώθηκε κατά 25% η παγκόσμια οικονομία μεγάλωσε κατά 25%.

Και το τρένο της προόδου δεν θα σταματήσει. Η τεχνολογία προχωρά με άλματα.

Η επανάσταση της τεχνητής νοημοσύνης, της βιοτεχνολογίας, των αυτοκινούμενων οχημάτων, της καθαρής ενέργειας, έρχονται ολοταχώς και θα αλλάξουν ξανά τη ζωή μας, πολύ πιο γρήγορα σε σχέση με τα όσα έχουν ήδη συμβεί τα τελευταία πενήντα χρόνια.

Η Ελλάδα κινδυνεύει σε αυτή την ιστορική καμπή να βρεθεί στην πλευρά εκείνων που θα μείνουν πίσω.

Κι αυτό, διότι η διαχρονική υστέρηση μας καθήλωσε στην κατηγορία των χωρών χαμηλών μισθών, χαμηλής καινοτομίας και χαμηλών δεξιοτήτων.

Δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

Το ότι ο κόσμος αλλάζει αποτελεί για μας στην Ελλάδα και μια μεγάλη ευκαιρία.

Πρέπει, όμως, την ευκαιρία αυτή να την αρπάξουμε γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει η οικονομία μας να απογειωθεί.

Τι μας χωρίζει από την οικονομική επιτυχία; Υπάρχουν εμπόδια ανυπέρβλητα;

Είναι η Ελλάδα καταδικασμένη, όπως λένε κάποιοι ξένοι, να σέρνεται και να γερνάει στα επόμενα σαράντα χρόνια;

Η απάντηση είναι όχι. Ξεκάθαρα όχι. Η Ελλάδα δεν είναι καταδικασμένη να αποτύχει.

Η χώρα μπορεί να αναπτυχθεί στα επόμενα δέκα χρόνια με μέσο ρυθμό 4%. Το χρέος της να μειωθεί δραστικά.

Τα επόμενα πέντε χρόνια να δημιουργηθούν 700.000 νέες θέσεις εργασίας και να δοθεί το μήνυμα στους Έλληνες του εξωτερικού να γυρίσουν στην πατρίδα τους.

Είναι αυτό εφικτό; Είναι. Δεν είναι εύκολο, απαιτεί δουλειά σκληρή, σοβαρότητα, ρεαλισμό, προσήλωση στο στόχο, αλλά οικονομικά είναι εφικτό.

Όλοι οι αυτόματοι σταθεροποιητές της οικονομίας, επενδύσεις, απασχόληση, αξίες γης, αξίες ακινήτων, χρηματιστήριο, είναι τόσο συμπιεσμένοι, ώστε κρύβουν 7-8 μονάδες πρόσθετης ανάπτυξης αν τους απελευθερώσεις.

Μόνο οι επενδύσεις, που σήμερα είναι οι χαμηλότερες στην Ευρώπη, μπορούν και μόνες τους ακόμα να μας δώσουν αυτό το πρόσθετο ποσοστό.

Γιατί λοιπόν οι πιστωτές μας εγκλωβίζουν σε εξοντωτικά πρωτογενή πλεονάσματα;

Η απάντηση δεν είναι οικονομική, είναι πολιτική.

Γιατί δεν πιστεύουν ότι υπάρχει η θέληση να φτιαχτεί το κράτος, να ελευθερωθεί η οικονομία από τα δεσμά του πελατειακού κρατισμού και να αφεθεί ο ιδιωτικός τομέας να δημιουργήσει πλούτο και θέσεις εργασίας.

Δεν πιστεύουν ότι υπάρχει βούληση για μεταρρυθμίσεις και ότι θα τηρηθούν οι συμφωνίες. Ότι τα λάθη του παρελθόντος έγιναν μάθημα και ότι έχει ληφθεί η απόφαση για αλλαγή πορείας.

Αντιμετωπίζουν συχνά με επιφύλαξη ακόμη και εμάς. Τη δική μας παράταξη.

Κάνουν λάθος και είμαστε αποφασισμένοι να τους αποδείξουμε ότι έχουμε αλλάξει.

Έχω γυρίσει όλη την Ελλάδα, έχω πάει παντού, έχω μιλήσει με χιλιάδες πολίτες, σας λέω ήρεμα και απλά ότι κάποιοι εταίροι μας κάνουν λάθος.

Υποτιμούν την Ελλάδα. Υποτιμούν τους Έλληνες και το πόσο έχουμε ωριμάσει μέσα από αυτή την επώδυνη περιπέτεια.

Υποτιμούν όμως και κάτι άλλο, ή μάλλον προτιμούν να το ξεχνάνε. Το πόσο λάθος, το πόσο καταστροφικό είναι το πρόγραμμα που σήμερα -και με τη δική τους συμφωνία και υπογραφή- εφαρμόζεται στην Ελλάδα.

Ένα πρόγραμμα που στη χώρα με τη μεγαλύτερη ανεργία και τις μικρότερες επενδύσεις στην Ευρώπη σκότωσε τα κίνητρα για δημιουργία και εργασία με παρανοϊκούς φόρους και εισφορές.

Φόρεσαν μια θηλειά που στραγγαλίζει τον ιδιωτικό τομέα, τις παραγωγικές και δημιουργικές δυνάμεις του Έλληνα και στη συνέχεια αναρωτιούνται γιατί αυτός διαμαρτύρεται ότι πνίγεται.

Τους ρωτώ ευθέως: Θα συμφωνούσαν σε μία τέτοια πολιτική αν αφορούσε τη δική τους χώρα;

Εμείς αυτήν τη θηλιά θα την κόψουμε. Η Ελλάδα θα πάρει ανάσα.

Και με πρωτοπόρο τον ιδιωτικό τομέα θα σηκωθεί και πάλι όρθια. Όπως έχει κάνει τόσες φορές στην ιστορία της.

Τι συγκεκριμένα μπορεί να περιμένουν οι πολίτες από την υλοποίηση του σχεδίου μας;

Το πρώτο που θα τελειώσει είναι η πρακτική των υπερπλεονασμάτων.

Υπερπλεονάσματα που προήλθαν από την εμμονή της κυβέρνησης να υπερφορολογεί απαλλοτριώνοντας την παραγωγική Ελλάδα για να μοιράζει στη συνέχεια κρατικοδίαιτη επαιτεία.

Αυτό και θα κάνουμε, μειώνοντας παντού τη φορολογία και τις εισφορές. Επαναφέροντας στην οικονομία τα κίνητρα για εργασία και επιχειρηματικότητα, που θα οδηγήσουν σε μεγαλύτερο εισόδημα άμεσα αλλά

προπαντός θα πυροδοτήσουν ανάπτυξη, επενδύσεις και εκατοντάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.

Η μείωση της φορολογίας θα πάρει πολλές μορφές. Ο μισθωτός των 650 ευρώ και ο συνταξιούχος που παίρνει κάτω από 1.000 ευρώ, που απειλούνται να χάσουν ένα μετρία μηνιάτικα με τη μείωση του αφορολόγητου και των συντάξεων που ψήφισε ο κ. Τσίπρας, θα δουν άμεσα το εισόδημά τους να βελτιώνεται από τη δραστική μείωση του εισαγωγικού φορολογικού συντελεστή φυσικών προσώπων στο 9% για εισοδήματα μέχρι 10.000 ευρώ, από 22% που ισχύει σήμερα.

Στον αγρότη, θα δώσουμε και κίνητρα εξωστρέφειας και συνεργειών, με φορολόγηση των αγροτικών συλλογικών σχημάτων με φορολογικό συντελεστή μόλις 10%.

Γιατί μόνο με τη συνεργασία μπορεί να εξασφαλίσει ποιότητα και ποσότητα και να πουλήσει το προϊόν του σε τιμή ακόμα και διπλάσια στις μεγάλες ξένες αγορές.

Στον εργοδότη και στον εργαζόμενο στον τομέα του τουρισμού, από το ξενοδοχείο μέχρι το καφέ και το εστιατόριο, θα δώσουμε άλλες προοπτικές τζίρου, ρευστότητας και κερδοφορίας με δραστική μείωση του

ΦΠΑ εστίασης, άμεσα, στο 13% από 24% και στη συνέχεια στο 11% για όλο το τουριστικό πακέτο της εστίασης και των ξενοδοχείων.

Στον επιχειρηματία, θα δώσουμε ισχυρό κίνητρο για επενδύσεις. Με τη μείωση του εταιρικού φόρου και του φόρου στα μερίσματα ο πραγματικός φορολογικός συντελεστής που επιβαρύνει τα επιχειρηματικά κέρδη θα μειωθεί στο 24%, από 40% σήμερα.

Και με επιπλέον φορολογικά κίνητρα για νέες παραγωγικές επενδύσεις στη βιομηχανία και τη μεταποίηση όπως οι επιταχυνόμενες αποσβέσεις και οι υπεραποσβέσεις σε επενδύσεις έρευνας και καινοτομίας.

Όστε το κέρδος να αποκατασταθεί στη συνείδηση όλων ως αυτό που πράγματι είναι: κίνητρο για δημιουργία, αναγκαίος και αναντικατάστατος μοχλός της οικονομικής προόδου.

Στους μικρομεσαίους θα δώσουμε εργαλεία και χρηματοδότηση για να οργανώσουν αποτελεσματικότερα τις επιχειρήσεις τους και να διαφοροποιήσουν το προϊόν τους ώστε να μπορούν να διεισδύσουν σε νέες αγορές.

Και μέχρι το 2021 καταργούμε σταδιακά το τέλος επιτηδεύματος. Έναν άδικο κεφαλικό φόρο που είναι ταυτισμένος με την Ελλάδα της κρίσης.

Ισχυρά κίνητρα θα προσφέρουμε και για την ανάπτυξη της αγοράς ακινήτων. Δεν μπορούμε να πετύχουμε σημαντική αύξηση επενδύσεων αν δεν ξανασταθεί στα πόδια της η οικοδομή.

Υλοποιούμε στα επόμενα δύο χρόνια τη δέσμευση που είχα δώσει από αυτό το βήμα το 2016. Τη μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 30%.

Ο κ. Τσίπρας αφού μας είπε από αυτό το βήμα ότι θα καταργήσει τον ΕΝΦΙΑ τον αύξησε κυρίως στις λαϊκές γειτονιές. Τώρα είναι απλά ένας κακός αντιγραφείας.

Προσέξτε όμως. Εμείς θα μειώσουμε τον ΕΝΦΙΑ με τρόπο δίκαιο ώστε να ωφεληθούν όλοι και κυρίως η μεσαία τάξη.

Ταυτόχρονα αναστέλλουμε τον Φ.Π.Α. στην οικοδομική δραστηριότητα για τρία χρόνια και παρέχουμε έκπτωση φόρου ίση με το 40% της δαπάνης που -με νόμιμα παραστατικά- καταβάλλονται για λειτουργική, αισθητική

και ενεργειακή αναβάθμιση, συντήρηση και αξιοποίηση υφιστάμενων κατοικιών.

Έτσι ώστε τα σπίτια μας να γίνουν φιλικά στο περιβάλλον, να ομορφύνουν οι πόλεις και τα χωριά και να αυξηθεί η αξία τους στην εγχώρια και τη διεθνή αγορά.

Σε αυτό το σημείο θέλω να κάνω δυο παρατηρήσεις.

Πρώτον, είμαι πεπεισμένος ότι η μείωση της φορολογίας θα βελτιώσει τη φορολογική συμμόρφωση. Με σημαντικά μειωμένους φορολογικούς συντελεστές, τα κίνητρα για φοροδιαφυγή μειώνονται.

Έχω προτείνει μία συμφωνία αλήθειας με την επιχειρηματική κοινότητα και είμαι σίγουρος ότι θα γίνει αποδεκτή. Εμείς θα μειώσουμε τους φόρους, θα απλοποιήσουμε το επιχειρηματικό περιβάλλον, θα βοηθήσουμε τη ρευστότητα.

Και εκείνοι θα πληρώνουν τους φόρους τους και θα φροντίζουν τους εργαζομένους τους κάνοντάς τους συμμέτοχους στην επιτυχία τους. Στο δικό τους πρόσωπο πρέπει να καθρεφτίζεται κάθε επιτυχημένη επιχείρηση. Μικρή ή μεγάλη.

Με άλλα λόγια οι επιχειρηματίες δεν θα έχουν μόνο δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις. Όχι μόνο απέναντι στους εργαζόμενους, αλλά και απέναντι στην κοινωνία.

Δεύτερον, η δημοσιονομική σταθερότητα δεν μπορεί να τεθεί υπό διαπραγμάτευση.

Η μείωση της φορολογίας είναι συνδεδεμένη με το νοικοκύρεμα των κρατικών δαπανών.

Ο κ. Τσίπρας παραδίδει μια χώρα, η οποία πρακτικά βρίσκεται εκτός αγορών με το κόστος δανεισμού του ελληνικού κράτους να ξεπερνά κατά πολύ το 4%.

Θέλω να είμαι απόλυτα ξεκάθαρος. Ποτέ ξανά δεν θα επιτρέψουμε να φτάσει στο σημείο η πατρίδα μας να ικετεύσει για ένα ακόμα πρόγραμμα διάσωσης.

Θα κάνω ό,τι χρειάζεται για να μειώσω το κόστος δανεισμού της Ελλάδας για να μπορούμε να δανειζόμαστε από τις αγορές, όπως όλες οι κανονικές χώρες.

Η Ελλάδα δεν θα γίνει Αργεντινή. Και σίγουρα δεν θα γίνει Βενεζουέλα.

Η ανάκτηση της εμπιστοσύνης μέσα από ένα τολμηρό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων είναι κλειδί για να μας εμπιστευθούν και πάλι οι επενδυτές.

Στο λαϊκισμό, την ιδεοληψία και την ανικανότητα της σημερινής κυβέρνησης θα αντιπαραβάλλουμε τη συνέπεια, την αποτελεσματικότητα και τη σοβαρότητα.

Εμπιστοσύνη είναι η λέξη κλειδί. Και επειδή πιστεύω στους Έλληνες μία από τις πρώτες αποφάσεις της επόμενης κυβέρνησης θα είναι η πλήρης κατάργηση των capital controls.

Και είμαι σίγουρος ότι, αντί να φύγουν χρήματα από τις τράπεζες, θα επιστρέψουν κεφάλαια σε αυτές. Ξεκινώντας με τις εταιρικές καταθέσεις ύψους 12 δις. που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Και μόνο με την ανάκτηση της εμπιστοσύνης των εταίρων μας μπορούμε να διεκδικήσουμε, σε δεύτερο χρόνο, το μεγάλο εθνικό στόχο.

Που δεν είναι άλλος από την μείωση των εξοντωτικών πλεονασμάτων ύψους 3.5% που δέχτηκε αμαχητί ο κ.Τσίπρας.

Και θα τον πετύχουμε τον στόχο αυτό γιατί είναι το σωστό όχι μόνο για την πατρίδα μας αλλά και για τους πιστωτές μας.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα του ασφαλιστικού.

Ο νόμος Κατρούγκαλου είναι ένας κακός νόμος. Όχι μόνο μειώνει τις συντάξεις, αλλά τιμωρεί τελικά τη δημιουργικότητα και την εργασία.

Γιατί να δουλέψει κάποιος περισσότερο αν γνωρίζει ότι τελικά θα πάρει λίγο-πολύ την ίδια σύνταξη;

Πώς θα κάνουν οι επιχειρήσεις πολλές προσλήψεις όταν το κόστος εργασίας αυξάνεται υπέρμετρα λόγω των υψηλών εργοδοτικών εισφορών;

Και γιατί να δηλώσει ένας ελεύθερος επαγγελματίας τα πραγματικά του εισοδήματα όταν το ύψος των εισφορών είναι δυσβάστακτο;

Και ποιος νέος έχει σήμερα κίνητρο να ενταχθεί στο ασφαλιστικό σύστημα αν πιστεύει ότι δεν θα πάρει ποτέ σύνταξη; «Προτιμώ να παίρνω τα μισά μαύρα, δεν με νοιάζουν τα ένσημα» μου είπε ένας νεαρός που δουλεύει σε καφετέρια.

Καθαρές κουβέντες λοιπόν. Ο νόμος Κατρούγκαλου καταργείται. Διατηρείται η εθνική σύνταξη και ο πρώτος πυλώνας, αλλά το σύστημα γίνεται πιο ανταποδοτικό.

Όποιος κοπιάζει μια ζωή ως εργαζόμενος θα παίρνει μεγαλύτερη σύνταξη. Αυτό είναι το δίκαιο και θα γίνει πράξη.

Οι εισφορές για κύρια σύνταξη από 20%, που είναι σήμερα, θα μειωθούν σταδιακά εντός τετραετίας στο 15%. Έτσι θα βελτιωθεί το διαθέσιμο εισόδημα για τους μισθωτούς και θα διευκολύνουμε τις προσλήψεις για τους ανέργους.

Όλοι οι νέοι εργαζόμενοι αποκτούν προσωπικούς ατομικούς λογαριασμούς που αντικαθιστούν τις σημερινές επικουρικές συντάξεις.

Η εισφορά του 7% διατηρείται. Τα χρήματα όμως θα μπαίνουν στον ατομικό λογαριασμό του κάθε ασφαλισμένου. Ο ίδιος θα επιλέγει αν τα χρήματά του θα πηγαίνουν στο δημόσιο ή σε ιδιωτικά ασφαλιστικά ταμεία.

Όπως ήδη γίνεται σήμερα με τα αντίστοιχα επαγγελματικά, τα οποία και θα ενισχύσουμε. Όλα αυτά πάντα υπό την αυστηρή εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδας.

Και προπαντός θα ξέρει ότι τα χρήματα αυτά ανήκουν στον ίδιο και κανείς δεν θα έχει δικαίωμα να του στερήσει τις ασφαλιστικές αποταμιεύσεις του.

Τέλος, όποιος επιθυμεί, θα μπορεί προαιρετικά να επιλέγει συμπληρωματική ιδιωτική ασφάλιση με γενναία φορολογικά κίνητρα.

Είναι αυτονόητο ότι στο νέο αυτό ασφαλιστικό σύστημα θα υπάρξουν ειδικές πρόνοιες για τους νυν συνταξιούχους καθ' όλη την περίοδο μετάβασης από το παλιό στο νέο πλαίσιο.

Αντίστοιχες μεγάλες ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις έγιναν σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Ήρθε η ώρα να γίνει το ίδιο και στην Ελλάδα.

Αλλά βέβαια κανένα ασφαλιστικό σύστημα δεν είναι μακροπρόθεσμα βιώσιμο αν η οικονομία δεν δημιουργεί πολλές νέες θέσεις εργασίας. Νέες θέσεις εργασίας σημαίνει νέες επενδύσεις. Ιδιωτικές επενδύσεις.

Νέα Δημοκρατία ίσον νέες δουλειές. Ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε για να φέρουμε επενδύσεις στην Ελλάδα. Εμείς δεν ανακαλύψαμε τώρα την επιχειρηματικότητα.

Και είναι ατέλειωτες οι προοπτικές για επενδύσεις στην πατρίδα μας. Είμαστε προικισμένοι με μοναδικά συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Ένας πανέμορφος τόπος με μοναδική ιστορία. Μια γη εύφορη με πλούσιο έδαφος και αναξιοποίητο υπέδαφος.

Μια χώρα με μοναδική γεωστρατηγική σημασία στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων. Με καλές υποδομές και ακόμα καλύτερους ανθρώπους.

Οι ευκαιρίες για μια επενδυτική έκρηξη είναι μπροστά μας. Και αφορούν πρωτίστως τη Βόρεια Ελλάδα.

Επενδύσεις στον τουρισμό, σε θεματικά πάρκα, συνεδριακά κέντρα, δεύτερη κατοικία, ιδιωτικά γήπεδα και προπονητήρια για τους νέους όλης της Ευρώπης. *

Επενδύσεις στην προβολή του πολιτισμού μας, που αποτελεί το μεγάλο αναξιοποίητο συγκριτικό μας πλεονέκτημα.

Επενδύσεις στην ενέργεια αλλά και στην προστασία του περιβάλλοντος: νέα αιολικά και φωτοβολταϊκά πάρκα, νέοι αγωγοί φυσικού αερίου και σταθμοί υγροποιημένου αερίου.

Επενδύσεις στην αποθήκευση ενέργειας και τη γεωθερμία.

Επενδύσεις στις μεταφορές, στους σιδηροδρόμους, στα λιμάνια, σε μαρίνες, στην αναβάθμιση των αεροδρομίων. Αλλά και στο μέλλον των μεταφορών, στην ηλεκτροκίνηση.

Επενδύσεις στη νέα τεχνολογία και την τεχνητή νοημοσύνη που θα καθορίσουν το μέλλον μας.

Επενδύσεις στον πρωτογενή τομέα, στις ιχθυοκαλλιέργειες.

Επενδύσεις στην εξωστρεφή βιομηχανία που παρά την πίεση άντεξε.

Επενδύσεις σε logistics και εμπορευματικά κέντρα. Επενδύσεις στον ορυκτό μας πλούτο, στη διαχείριση των απορριμμάτων.

Επενδύσεις στην υγεία, σε κέντρα φροντίδας ηλικιωμένων για όλη την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή.

Επενδύσεις σε εξωστρεφή ιδιωτικά πανεπιστήμια, που θα φέρουν χιλιάδες φοιτητές από το εξωτερικό.

Μπορούν όλα αυτά να γίνουν παντού στη χώρα, αλλά ειδικά εδώ στην Βόρειο Ελλάδα.

Με μια αποφασισμένη κυβέρνηση που θα σαρώσει όλα τα εμπόδια που καθλώνουν σήμερα την εγχώρια επιχειρηματικότητα και αποθαρρύνουν τους ξένους επενδυτές.

Θα υπάρχει μια αδειοδοτική αρχή σε επίπεδο υφυπουργού η οποία θα έχει ως μόνη αρμοδιότητα να ξεμπλοκάρει όλες τις σημαντικές επενδύσεις.

Όπως έγινε και στους Ολυμπιακούς Αγώνες, θα συντρίψουμε το τέρας της γραφειοκρατίας. Γιατί όπως και στους Ολυμπιακούς Αγώνες, υπάρχει εθνικός λόγος να γίνει έτσι.

Και αυτός δεν είναι άλλος από την ανάταξη της χώρας.

Ξέρουμε πως γίνεται. Μπορούμε. Το λέμε και θα το κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι,

Μια βαριά σκιά όμως πέφτει πάνω στην Βόρεια Ελλάδα. Είναι η συμφωνία για το Σκοπιανό που υπέγραψαν, ερήμην της Βουλής και του ελληνικού λαού οι κύριοι Τσίπρας, Κοτζιάς και Καμμένος.

Μια συμφωνία-ντροπή που εκχωρεί για πρώτη φορά τη Μακεδονική ταυτότητα και τη Μακεδονική γλώσσα στους γείτονές μας.

Ακόμα πιο ντροπιαστική είναι η χυδαία προσπάθεια της κυβέρνησης να χαρακτηρίσει όσους διαφωνούν και διαμαρτύρονται κατά της συμφωνίας ως ακροδεξιούς.

Ξαναλέμε στον κ. Τσίπρα πως οι γνήσιοι πατριώτες δεν είναι εθνικιστές. Και πως οι ακραίοι εθνικιστές δεν είναι πατριώτες.

Και λέμε επίσης να μην διανοηθεί ποτέ ξανά να ταυτίσει αυτήν τη μεγάλη λαϊκή παράταξη που αποκατέστησε τη Δημοκρατία και έβαλε την Ελλάδα στην Ευρώπη με την ακροδεξιά. Την ίδια ώρα που κυβερνά επί τριάνμισι χρόνια αγκαλιά με τον κ. Καμμένο.

Θέλω λοιπόν εδώ, από την πρωτεύουσα της Μακεδονίας, να στείλω ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς όλους τους αποδέκτες. Η Νέα Δημοκρατία θα καταψηφίσει αυτήν τη συμφωνία.

Είτε τώρα είτε στην επόμενη Βουλή.

Κι αν τελικά η συμφωνία που υπέγραψε ο ΣΥΡΙΖΑ καταψηφιστεί από την ελληνική Βουλή τότε θα πρέπει η

άλλη πλευρά να γνωρίζει ότι η διαπραγμάτευση ξεκινά από την αρχή.

Κυρίες και κύριοι,

Έρχομαι τώρα στην ανασυγκρότηση του κράτους. Δεσμευόμαστε για κράτος λιτό και αποτελεσματικό που θα ξοδεύει λιγότερα και θα προσφέρει πολύ περισσότερα.

Θα το οικοδομήσουμε με βασικά εργαλεία την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, την προώθηση των Συμπράξεων του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα και την αξιολόγηση παντού.

Στο δημόσιο θα εφαρμοστεί παντού η ψηφιακή υπογραφή που σημαίνει άμεση διεκπεραίωση όλων των εγγράφων ηλεκτρονικά.

Θα δοθεί επίσης η δυνατότητα στους πολίτες να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις τους από το σπίτι τους εφοδιασμένοι με μια νέα ταυτότητα, επίσης με δυνατότητα ψηφιακής υπογραφής.

Δεσμεύομαι για μία ηλεκτρονική βάση όλων των γεωχωρικών δεδομένων στη λογική της πρότασης που κατέθεσε το ΤΕΕ. Όλη η πληροφορία για το τι μπορεί να

χτιστεί και που θα βρίσκεται συγκεντρωμένη σε ένα σημείο.

Να γνωρίζει, δηλαδή, ο πολίτης με ένα κλικ στον ψηφιακό χάρτη την οικοδομική και ρυμοτομική γραμμή, τις δασικές εκτάσεις, τους αρχαιολογικούς χώρους, τη γραμμή αιγιαλού, τις προστατευόμενες περιοχές, τα ρέματα, τους όρους δόμησης και τις χρήσεις γης.

Και όταν τελειώσει το Κτηματολόγιο τα όρια των οικοπέδων και το σύνολο των παραπάνω πληροφοριών να αποτελεί μία, μοναδική δεσμευτική πράξη σύμφωνα με την οποία θα εκδίδονται οι απαραίτητες άδειες.

Για εμάς το δημόσιο συμφέρον δεν υπηρετείται μονοπωλιακά από το κράτος.

Πιστεύουμε στην παραχώρηση περισσότερων κρατικών λειτουργιών στον ιδιωτικό τομέα που θα γίνει κυρίως, μέσω Συμπράξεων του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα.

Παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Όπως τα 24 σχολεία στην Αττική. Όπου χτίστηκαν σύγχρονα, πρότυπα,

σχολεία σε υποβαθμισμένες περιοχές της πρωτεύουσας, όπως το Κερασίι.

Και στη σύμπραξη του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα βρίσκεται και η απάντηση για τις αστικές συγκοινωνίες της Θεσσαλονίκης.

Αρκετά πια με τους κομματικούς κηφήνες που το μόνο προσόν που διαθέτουν είναι πλεόνασμα θράσους και αλαζονείας.

Από τη μεγαλύτερη εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα στην οικονομία έχουν να ωφεληθούν όλοι. Ακόμη και οι ίδιοι οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Η νοοτροπία μεγάλου δημόσιου τομέα δεν τους ωφέλησε.

Γιατί όταν ξέσπασε η κρίση ξεγυμνώθηκαν όλες οι αδυναμίες του υδροκέφαλου, αργοκίνητου, αναποτελεσματικού, γραφειοκρατικού Κράτους. Μέσα στο οποίο «πνιγόταν» κάθε υγιής πρωτοβουλία.

«Κλαδεύονταν» οι ικανοί. Προωθούνταν οι κομματικοί φίλοι και έμπαιναν στον αρχείο όσες ιδέες μπορούσαν να επιταχύνουν τις υποθέσεις των πολιτών και να μειώσουν το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων.

Έχω ξεκαθαρίσει, από την πρώτη στιγμή, ότι δεν πρόκειται να γίνουν απολύσεις στο Δημόσιο. Αυτό όμως δεν αρκεί. Θέλουμε τους δημόσιους υπαλλήλους αρωγούς στην προσπάθεια εξυγίανσης του κράτους.

Θα τους στηρίξουμε εξασφαλίζοντάς τους αξιοκρατία, διαφάνεια, επιμόρφωση και κατάρτιση. Όστε να ηγηθούν στην προσπάθεια για πραγματικό εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης.

Κλειδί θα είναι ένα απλό, σύγχρονο σύστημα αξιολόγησης στο οποίο όμως δεν πρόκειται να κάνω καμία απολύτως έκπτωση.

Ενισχύουμε έμπρακτα την τοπική αυτοδιοίκηση. Και το 2021 εφαρμόζουμε μια τολμηρή μεταρρύθμιση που ενισχύει την τοπική διαφάνεια και λογοδοσία.

Μεταφέρουμε την αρμοδιότητα για τον ΕΝΦΙΑ από το κεντρικό κράτος στους δήμους. Είναι μια μεγάλη θεσμική τομή που αλλάζει την αρχιτεκτονική του κράτους στην Ελλάδα προς όφελος των τοπικών κοινωνιών.

Σύγχρονο, επιτελικό Κράτος λοιπόν στην υπηρεσία των πολλών, όχι κομματικό παραμάγαζο στην υπηρεσία των κολλητών. Αυτό θέλουμε. Και αυτό θα κάνουμε.

Ο τρίτος άξονας του προγράμματός μας αφορά τις πολιτικές για κοινωνική αλληλεγγύη και δικαιοσύνη. Η πραγματική λύση απέναντι στην φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό δεν είναι τα αποσπασματικά επιδόματα.

Είναι πρώτα απ' όλα οι σταθερές δουλειές. Και αυτές μπορούν να έρθουν μόνο μέσα από μια έκρηξη επενδύσεων. Οι μακροχρόνια άνεργοι θα είναι οι πρώτοι ωφελημένοι.

Όπως θα ωφεληθούν και από ένα τολμηρό πρόγραμμα επανακατάρτισης για να αποκτήσουν τις δεξιότητες που αναζητά η αγορά εργασίας.

Δεν θέλουμε ανθρώπους παγιδευμένους στη φτώχεια, εξαρτημένους για πάντα από επιδόματα.

Θέλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους, να νιώσουν τη χαρά της δημιουργίας.

Όσοι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας -και είναι δυστυχώς πάρα πολλοί- θα κερδίσουν από την επέκταση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, στο οποίο ενσωματώνονται όλα τα βασικά επιδόματα.

Οι εργαζόμενοι θα στηριχθούν και από την αυστηρή τήρηση της εργατικής νομοθεσίας για να σταματήσουν τα πλασματικά ωράρια και υποκλοπή των ασφαλιστικών τους εισφορών.

Δεσμεύομαι ότι θα καταργήσουμε τον υποκατώτατο μισθό που δημιουργεί μια τεχνητή στρέβλωση στην αγορά εργασίας εις βάρος των νέων εργαζόμενων.

Ο δε κατώτατος μισθός θα μπορεί να καθορίζεται με ελεύθερες διαπραγματεύσεις μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Και προφανώς πρέπει να αυξηθεί, ακολουθώντας τη βελτίωση της οικονομίας.

Σε όσους χρωστούν μικρά ποσά μέχρι 3.000 ευρώ, δηλαδή 4 στους 5 οφειλέτες, τους λέω ότι οι παλιές οφειλές θα πάψουν να είναι θηλιά στο λαιμό τους.

Καθιερώνουμε μια ενιαία ρύθμιση οφειλών. 120 δόσεις με ελάχιστο ποσό τα 20 ευρώ το μήνα.

Όστε να μπορούν να εξυπηρετούν τις τρέχουσες οφειλές τους χωρίς τα παλιά χρέη να υπονομεύουν τη δυνατότητά τους να πάρουν ξανά τη ζωή τους στα χέρια τους.

Με τους στρατηγικούς κακοπληρωτές όμως θα είμαστε αμείλικτοι. Ξέρουμε πώς να τους εντοπίσουμε. Τους συμβουλεύω να σπεύσουν να εξυπηρετήσουν τις οφειλές τους από τώρα.

Τα νέα ζευγάρια, κατεξοχήν θύματα της κρίσης, θα τα διευκολύνουμε με κουπόνια ύψους 180 ευρώ μηνιαίως που θα δίνουν στα παιδιά τους πρόσβαση σε ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς της επιλογής τους, όταν δεν βρίσκουν θέση στους δημοτικούς.

Επαναλαμβάνω τη δέσμευσή μου. Κανένα παιδί δεν θα μείνει εκτός βρεφονηπιακού σταθμού.

Δεν είναι σήμερα το βήμα για να αναλύσω ολόκληρο το πρόγραμμά μας.

Θα αρκεστώ λοιπόν σε μερικές επιλεκτικές αναφορές που σκιαγραφούν στην κατεύθυνση της πολιτικής μας.

Για να επανέλθει η ασφάλεια στις πόλεις μας καταρχάς πρέπει να αφήσουμε την αστυνομία να κάνει απερίσπαστη τη δουλειά της.

Να αφεθεί ελεύθερη να καταπολεμήσει την τρομοκρατία, το οργανωμένο έγκλημα και να θέσει τέλος στα κάθε είδους άβατα.

Για να το κάνει αυτό δεν χρειάζονται νέες προσλήψεις αστυνομικών. Αρκεί η καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, η επαναφορά ευέλικτων μονάδων, γρήγορης και άμεσης επέμβασης.

Θα καταργήσουμε αμέσως τον νόμο Παρασκευόπουλου που έχει καταντήσει την πόρτα της φυλακής περιστρεφόμενη πόρτα ξενοδοχείου.

Και θα αναθεωρήσουμε την ποινική δικονομία που δυστυχώς είναι ένα δίχτυ με μεγάλες τρύπες για να ξεγλιστράνε πολλοί από τη δικαιοσύνη και τις φυλακές. Από τους τρομοκράτες και τους ισχυρούς του χρήματος μέχρι τους κάθε λογής μπαχαλάκηδες.

Το οικονομικό έγκλημα και τα μαφιόζικα κυκλώματα της νύχτας θα μπουν στο στόχαστρο της επόμενης κυβέρνησης.

Μια ισχυρή οικονομική αστυνομία θα συγκεντρώσει όλες τις ελεγκτικές αρμοδιότητες για την καταπολέμηση του οικονομικού εγκλήματος όπου και όσο ψηλά κι αν βρίσκεται.

Η Παιδεία έχει ανάγκη από πιο αυτόνομα και δημιουργικά σχολεία. Με μεγαλύτερη ελευθερία στην οργάνωση, τη διαχείριση πόρων, την επιλογή διδακτικού προσωπικού, την κατάρτιση προγράμματος σπουδών.

Με αξιολόγηση παντού. Με νέα αντικείμενα. Να διδάσκουν προγραμματισμό, τη γλώσσα του μέλλοντος, ήδη από το δημοτικό. Να αναπτύσσουν δεξιότητες, όπως η ομαδική δουλειά, αντί για τη στείρα παπαγαλία.

Με ένα πρότυπο σχολείο σε κάθε περιφερειακή ενότητα. Γιατί η παιδεία είναι ο βασικός μοχλός κοινωνικής κινητικότητας.

Και το παιδί που μεγαλώνει στη Μενεμένη πρέπει να ξέρει, ότι αν δουλεύει σκληρά, θα έχει τις ίδιες ευκαιρίες με αυτό που μεγαλώνει στο Πανόραμα.

Και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αφού καταργήσουμε την αντιμεταρρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ, θα καθιερώσουμε την αξιολόγηση όλων των Πανεπιστημίων από Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας, από την οποία θα εξαρτάται και μέρος της χρηματοδότησής τους.

Και θα ορίσουμε ελάχιστο όριο για την είσοδο στην ανώτατη εκπαίδευση ώστε όσοι εισέρχονται σ' αυτά να

έχουν τα αναγκαία ελάχιστα προσόντα για να φοιτήσουν και να αποφοιτήσουν.

Πολλές από τις τολμηρές αλλαγές που οραματίζομαι δεν απαιτούν τόσο πολιτική βούληση όσο την ενεργό συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών.

Να σας δώσω δύο παραδείγματα:

Από τα πρώτα μέτρα της νέας κυβέρνησης θα είναι η καθολική εφαρμογή του αντικαπνιστικού νόμου, ξεκινώντας από τη Βουλή και τα δημόσια κτήρια. Αλλά για να γίνει αυτό δεν αρκεί μόνο η καταστολή.

Χρειάζεται η ενεργός συμμετοχή ολόκληρης της κοινωνίας στην εφαρμογή ενός μέτρου που ακόμα και οι καπνιστές αναγνωρίζουν ότι είναι σωστό.

Παράδειγμα δεύτερο, οραματίζομαι μια Ελλάδα πρωτοπόρο στη Μεσόγειο στη μάχη κατά του πλαστικού. Και εδώ δεν αρκεί μόνο η κεντρική πολιτική κατεύθυνση.

Χρειάζονται ενημερωμένοι και ευαισθητοποιημένοι πολίτες που θα αναγνωρίσουν ότι ο σεβασμός στο περιβάλλον

δεν είναι μόνο μια αφηρημένη υποχρέωση απέναντι στις επόμενες γενεές.

Αλλά και μια ευκαιρία σήμερα να κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη.

Κυρίες και κύριοι,

Ολοκληρώνοντας σήμερα, από εδώ από τη Θεσσαλονίκη, από την καρδιά της Μακεδονίας, θέλω να απευθυνθώ σε όλους τους Έλληνες, μέσα κι έξω από την Ελλάδα.

Η πατρίδα μας είναι εδώ. Πληγωμένη, βασανισμένη, αλλά ζωντανή και δυνατή.

Έχει μέλλον, έχει προοπτική. Μπορεί να αναγεννηθεί. Η αληθινή ελπίδα είναι εδώ.

Γιατί η ελπίδα βρίσκεται στις καρδιές των ανθρώπων, βρίσκεται στη θέληση τους να ζήσουν και να χτίσουν κάτι καλύτερο για τους ίδιους, την οικογένειά τους και την πατρίδα τους.

Όλες οι άλλες χώρες της κρίσης τα έχουν ήδη καταφέρει. Τρέχουν με ρυθμούς ανάπτυξης από 3% και 4% όπως η Πορτογαλία, η Ισπανία και η Κύπρος, μέχρι 6-7% όπως η Ιρλανδία και η Ρουμανία.

Τι έχουν αυτοί που δεν μπορούμε εμείς;

Τι έχει η άλλοτε φτωχή Εσθονία που σήμερα είναι πρωτοπόρος παγκόσμια στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση;

Τι έχει η Ιρλανδία στην οποία εγκαθίστανται τεράστιες διεθνείς επιχειρήσεις όπως η Google, η Facebook και η Apple; Τις είδατε εδώ στην έκθεση, όπου οι ΗΠΑ είναι φέτος η τιμώμενη χώρα με ισχυρή παρουσία.

Τι έχει η Πορτογαλία και εξάγει 30% περισσότερο από μας;

Τι έχει η Ρουμανία που έχει γίνει κέντρο υπηρεσιών πληροφορικής σε ολόκληρη τη Νοτιοανατολική Ευρώπη;

Η απάντηση είναι απλή. Τίποτε που να μην μπορούμε κι εμείς να κάνουμε, αν σοβαρά αποφασίσουμε να το προσπαθήσουμε.

Κυρίες και κύριοι,

Σας μίλησα σήμερα για το όραμα μου για μια Ελλάδα ασφαλή, εξωστρεφή, ευημερούσα.

Ξέρω όμως ότι στο μυαλό πολλών συμπολιτών υπάρχει ριζωμένη η έμφυτη καχυποψία.

Η βαθιά πεποίθηση ότι τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει, ότι το έχει η μοίρα μας να είμαστε καταδικασμένοι σε μια πορεία που δεν μας αξίζει.

Πιστεύω στη δύναμη των ανθρώπων να παίρνουν τις τύχες τους στα χέρια τους.

Πιστεύω στη δύναμη των λαών να διαμορφώνουν οι ίδιοι το μέλλον τους.

Για μένα δεν υπάρχει γαλάζια, πράσινη, κόκκινη Ελλάδα. Η Ελλάδα είναι το κοινό μας σπίτι. Εκεί που ενώνεται το μπλε του ουρανού και της θάλασσας ατενίζουμε όλοι μαζί τον κοινό μας ορίζοντα.

Η πατρίδα μας δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Η Ελλάδα είμαστε όλοι εμείς. Δέκα εκατομμύρια Έλληνες εδώ και άλλοι τόσοι σε κάθε γωνιά του κόσμου.

Και το να σηκωθεί όρθια η πατρίδα μας είναι μια υπόθεση που μας αφορά όλους. Και θέλει από όλους μας να κάνουμε την υπέρβαση.

Γίνεται. Μπορούμε.

Απευθύνομαι σήμερα όχι μόνο προς τους πολίτες που ψήφισαν την παράταξή μας αλλά σε όλους. Και ανάμεσα τους στον απογοητευμένο κόσμο της κεντροαριστεράς και της αριστεράς.

Θέλω να τους στείλω ένα απλό και καθαρό μήνυμα.

Υπάρχουν ιστορικές συγκυρίες κατά τις οποίες οι διαφορετικές ιδεολογικές προσεγγίσεις αίρονται ενώπιον ενός μεγαλύτερου και σημαντικότερου διακυβεύματος.

Διαφορές υπήρχαν και το 1974, αλλά υποχώρησαν προκειμένου να εδραιωθεί η Δημοκρατία.

Ένα αντίστοιχο αίτημα εθνικής αναγέννησης υπάρχει και σήμερα, ύστερα από 10 χρόνια κρίσης, μία πτώχευση, τέσσερα μνημόνια και τέσσερα χρόνια λαϊκισμού και ψέματος.

Η κατάσταση, λοιπόν, που έχει διαμορφωθεί τώρα, δεν ζητά «αριστερές» ή «δεξιές» λύσεις. Αλλά λύσεις που θα φέρουν αποτέλεσμα.

Δεν καλεί σε αντιπαραθέσεις για το παρελθόν, αλλά σε συμπόρευση για το μέλλον.

Δεν απαιτεί λόγια και υποσχέσεις, αλλά πράξεις. Και δεν έχει ανάγκη από διχασμούς και από συνθήματα όπως το «ή τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν». Αλλά από ενότητα, μέτρο, ρεαλισμό, και κυρίως αποφασιστικότητα.

Η Νέα Δημοκρατία, της οποίας έχω την τιμή να ηγούμαι, είναι ένα ανοιχτό κόμμα. Ανοιχτό στο μέλλον. Ανοιχτό σε όλες τις μεταρρυθμιστικές δυνάμεις.

Ανοιχτό σε ιδέες. Ανοιχτό σε όλους αυτούς που θέλουν και πρέπει να βάλουν πλάτη για να τελειώνουμε οριστικά με την κρίση.

Διότι η Νέα Δημοκρατία άλλαξε. Διευρύνθηκε. Έγινε συμμετοχική. Με ενεργά μέλη που συμβάλλουν ουσιαστικά στη διαμόρφωση των πολιτικών μας.

Με νέα στελέχη που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας και ήλθαν κοντά μας. Που μας έδωσαν οξυγόνο.

Η συγκυρία είναι κρίσιμη. Και απαιτεί να δώσουν όλοι το παρών – το παρών στην κάλπη. Ξέρω ότι πολλοί συμπολίτες μας έχουν πικραθεί από την πολιτική και αποστρέφονται τη συμμετοχή στα κοινά.

Όμως η αποχή δεν είναι λύση. Είναι ο μόνος τρόπος να μην αλλάξουν τα πράγματα. Αντίθετα, η συμμετοχή είναι δύναμη.

Δίνει οξυγόνο στη δημοκρατία μας.

Ελάτε να γεφυρώσουμε το χάσμα ανάμεσα στην κοινωνία και την πολιτική. Και μην ξεχνάτε ότι η ιστορία γράφεται από αυτούς που συμμετέχουν και όχι από αυτούς που απέχουν.

Κάτω από τα αποκαΐδια της καμένης Ελλάδας, της αυταπάτης και του ψέματος, φυτρώνει σιωπηλά ο σπόρος της δημιουργίας.

Αν κοιτάξουμε καλά θα τον δούμε παντού γύρω μας. Στις προσωπικές ιστορίες των ανθρώπων που, σε πείσμα των καιρών, παράγουν, δημιουργούν, διακρίνονται, ελπίζουν. Και αλλάζουν τη χώρα. Από κάτω προς τα επάνω.

Εθνική αποστολή μας είναι να γίνουμε ο καταλύτης αυτής της μεγάλης αλλαγής.

Να απελευθερώσουμε το ταλέντο, τη δημιουργικότητα, την εργατικότητα, το φιλότιμο, τη διάθεση για προκοπή, την αλληλεγγύη.

Οι παλαιές ιδεολογικές διαφορές έχουν ξεθωριάσει. Οι πραγματικές διαχωριστικές γραμμές είναι σήμερα ανάμεσα στη δημαγωγία και στο αποτέλεσμα. Ανάμεσα στο σύνθημα και στην πράξη.

Ανάμεσα στις αποσπασματικές παροχές και το συγκροτημένο σχέδιο. Ανάμεσα στο ψέμα και στην αλήθεια. Ανάμεσα στο χθες και στο αύριο.

Γι' αυτό και εμείς ζητάμε να ενώσουμε δυνάμεις από όλο το πολιτικό φάσμα σε ένα κοινό όραμα.

Η χώρα χρειάζεται μια νέα εθνική συστράτευση που θα μας κάνει ξανά όλους υπερήφανους που είμαστε Έλληνες. Μπορούμε να πάμε επιτέλους την Ελλάδα μπροστά.

Φίλες και φίλοι,

Πριν πολλές δεκαετίες, το 1954, ο Κώστας Αξελός, στο εναγώνιο πόνημά του με τίτλο *«Η μοίρα της σύγχρονης Ελλάδας»*, έγραφε για την κατεστραμμένη Ελλάδα του '50:

«Είναι μια χώρα εξαισίας ωραιότητας ... που συνθέτει ένα σύνολο με ανήκουστες δυνατότητες που δεν περιμένουν παρά την εκπλήρωσή τους.»

Αυτές τις «ανήκουστες δυνατότητες» καλούμαστε να εκπληρώσουμε.

Και αυτό θα κάνουμε.

Η Νέα Δημοκρατία θα είναι μια κυβέρνηση όλων των Ελλήνων.

Με κυβερνήτες τους πιο άξιους των Ελλήνων.

Έτσι μόνο θα πάμε μπροστά.

Μπορούμε.

Σας ευχαριστώ.